

توضیحات :

۱. آسم، COPD و سایر بیماریهای مزمن ریه بیمار را در معرض آنفلوانزای شدیدوسیر سریع به سوی نارسایی تنفسی قرار می دهند. از این میان بیماران مبتلا به آسم بالاترین ریسک را برای نارسایی تنفسی دارند.
۲. مادامیکه بیمار در بیمارستان بستری است باید وضعیت تنفسی او هر ۶ ساعت کنترل شود.
۳. بلافاصله بعد از هر کنترل تنفسی و با توجه به یافته ها، بیمار از نظر تنفسی تعیین تکلیف شود.
۴. مقصود از وخیم شدن وضعیت تنفسی، افزایش تعداد تنفس به بالاتر از ۲۴ در دقیقه و یا استفاده از عضلات فرعی تنفسی است. کاهش اشباع اکسیژن به زیر ۹۲٪ نیز علامت وخامت وضعیت تنفس بیمار است. مادامیکه اشباع اکسیژن بالاتر از ۹۹٪ است نیازی به اندازه گیری اکسیژن خون شریانی وجود ندارد.
۵. در صورت مشاهده یکی از موارد زیر، بیمار در نارسایی تنفسی قرار دارد و نیاز به حمایت تنفسی دارد:
  - افزایش بیش از ۱۰ میلی متر جیوه فشار CO_2 خون شریانی یا $PCO_2 > 55 mmHg$
  - $RR > 35/m$ در بالغین
  - $PO_2 < 55 mmHg$
  - دیسترس شدید تنفسی با علایم Paradoxical Abdominal Motion، استفاده از عضلات فرعی تنفس و تغییر الگوی تنفس